

רע"פ 5798/16 - יובל עובדיה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5798/16

לפני:
כבוד השופט א' שהם
יובל עובדיה

ה המבקש:
לפניכם

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 19.6.2016, בעפ"ג
16-03-24328, שניתן על ידי כב' השופטים י' שפסר; ז'
בוסטן; ו-ש' בורנשטיין

בעשם המבקש: עו"ד שפיק דרבאשי

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים י' שפסר; ז' בוסטן; ו-ש' בורנשטיין), בעפ"ג 16-03-24328, מיום 19.6.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום הראשון לציון (כב' השופט א' הימן - סג"נ), בת"פ 13-01-19953, מיום 3.2.2016.

בד בבד עם הגשת בקשה רשות הערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

עמוד 1

2. ביום 12.4.2015, הורשע המבוקש, על בסיס הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתקן, בעבירה של שימוש פחזי באש או בחומר דליק, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, לפי סעיף 4 לחוק רישיון עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: חוק רישיון עסקים). על פי עובדות כתב האישום, ביום 2012.11.6, החזיק המבוקש במכולה אשר שימשה כמחסן, 16 מיכלי גז פחמייני מעובה (להלן: גפ"מ), במשקל 48 ק"ג כל אחד, ומיכל אחד במשקל 12 ק"ג. וכל זאת, בניגוד לצו הגז (בטיחות ורישיון) (בטיחות ורישיון) (רישיון העוסקים בעבודות בתשנ"ב-1992 (להלן: הצו), וסתנדרת הבטיחות הנדרש על-פיו; בניגוד לתקנות הגז (בטיחות ורישיון) (רישיון העוסקים בעבודות גפ"מ), התשס"ו-2006 (להלן: התקנות); ובמלוי שנקט המבוקש אמצעי זהירות מפני הסכנה הקרהה בכך. באותו מועד, כך על פי כתוב האישום, החזיק המבוקש במחסן למילוי מיכלים 37 מיכלי גפ"מ, במשקל 48 ק"ג כל אחד, ו-14 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג. באותו נסיבות, החזיק המבוקש ב"מתוחם הפיראטי" שהקיים גם משאבה פרטית למילוי גז, אותה "אלטר" באופן עצמאי, וזה שימשה אותו במסגרת מכירת מיכלי הגפ"מ, בניגוד לתקנות ולסתנדרת הבטיחות הנדרש.

3. ביום 3.2.2016, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לעונש, ניתן גזר הדין בעניינו של המבוקש. בפתח גזר הדין, התייחס בית משפט השלום למדיניות הענישה הנהוגה בסוג העבירות בהן הורשע המבוקש, והוסיף כי "בעת ההזע, יצאה זהה מכבר בת قول לפיה יוחמר העונש בגין העבירות הללו", ו"לאחר שהערביינים בכוח הזהרו, יש ללקת אחר החמורה בענישה ולגזר מאסר בפועל " ממש במאקרים המתאים". בהמשך לכך, קבוע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה ההולם יכול שינוי בין חודשי מאסר ספורים ל-12 חודשים מאסר לריצוי בפועל, כאשר "במאקרים הקלים" אפשר שירוצה המאסר בדרך של עבודות שירות. זאת, כך נקבע, נוכח חומרת המעשים והסכנה הנועצה בעיסוק בגפ"מ, מהוות הלהקה למעשה עיסוק בחומר נפץ, והחובה " לעשות כל שבידינו וכוכנו כדי להגן על הציבור מפני האסונות הטമונים בכך".

לצורך קביעת עונשו של המבוקש, נתן בית משפט השלום את דעתו ל"התנהלותו של הנאשם [המבחן] בעבר", ובכלל זאת לעובדה שהלה המשיך בעיסוקו הבלתי חוקי, שעה שעשיה ש"מ שפט פלילי תלי ועומד נגדו" (ת"פ 10-01-26809). במסגרת השיקולים ל Kohola, התחשב בית המשפט בהודאותו, ובנהנה כי הפנים המבוקש את חומרת מעשיו. כמו כן, נתן בית המשפט את דעתו למסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבוקש. מהתסקיר עולה כי המבוקש, כבן 39, חוווה קשיים כלכליים ורגשיים רבים בילדותו, וכיום הינו אב לפעוט בן שנה וחצי. עוד עולה מהתסקיר, כי המבוקש הביע חרטה על מעשיו והוא שואף כעת לנצל אורה חיים יציב ותקין. לאור זאת, ובהתחשב בהערכתה כי המבחן "לא מאופיין בדףו התינהגות ערביינים מושרים", המליך שירות המבחן על ענישתו בדרך של מאסר בעבודות שירות.

בהתחשב בכל האמור, ובצורך שראה בית משפט השלום להחמיר עמו המבוקש, הושטו עליו העונשים הבאים: 5 חודשים מאסר לריצוי בפועל; 5 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף המבוקש, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין; תשלום קנס בסך של 500 ₪, או שבוע מאסר תמורה; כן חייב המבוקש לחתום על התcheinות בסך של 5,000 ₪, לבסוף יעבור המבוקש, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי.

4. על גזר דין של בית משפט השלום, הגיש המבוקש ערעור לבית המשפט המחויז, המכון כנגד חומרת העונש שהוטל עליו. בית המשפט דחה את ערעורו של המבוקש, בציינו כי בית משפט השלום גזר את עונשו של המבוקש לאחר בחינת " מכלול השיקולים הנדרשים לחומרה ולקולא והוציא תחת ידיו, בהינתן חומרת העבירות ובהינתן העובדה כי העבירות בוצעו תוך כדי הילך פלילי אחר שהתנהל כנגד המערער [המבוקש] באותה עת, ענישה מידית שאינה סופה באופן המצדיק התעverbות בה".

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשת לרשות ערעור, היא הבקשה שלפני, טוען המבוקש כי קיימת הצדקה להטערב בעונשו מ"שיקולי צדק", שכן בעניינו "איןטרס הפרט ואינטרס הציבור מתאחדים לכדי אינטרס אחד", שהוא המרטו במאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות. המבוקש מוסיף וטוען, כי העונש שנגזר עליו מבטא החמרה במידיניות העונשה, אשר "החוללה בכאן התפר בו ביצע המבוקש את העבירות", שעה שהחמרה כזו "עליה להיעשות בהדרגתיות". בשל האמור, וביחוד לאור המלצה שירות המבחן בעניינו, עותר המבוקש להקללה בעונשו.

דין והכרעה

6. כלל ידוע הוא, כי בקשות רשות ערעור ב"גלאי שלישי" בפני בית משפט זה, תתקבלנה במסורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או סוגיה ציבורית רחבה, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים היישרים להילך, או כאשר קיימש מפני עיות דין או אי-צדק ממש שוגרם למבקר (רע"פ 16/5771 ע'ם 5771 נ' מדינת ישראל (26.7.2016); רע"פ 16/5641 פלוני נ' מדינת ישראל (19.7.2016); רע"פ 16/3969 רקח נ' מדינת ישראל (18.7.2016))). עוד ידוע, כי לא ניתן רשות ערעור ב"גלאי שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממידיניות העונשה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 16/5464 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (12.7.2016); רע"פ 16/5112 כהן נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 16/4807 שעביבלי נ' מדינת ישראל (4.7.2016)). לאחר שעינתי בבקשתה שלפני על צרופותיה, נחה דעתך כי אין מתקיימות במסגרת אמות המידה המצדיקות מתן רשות ערעור, ומטעם זה בלבד יש לדחותה.

7. לעומת זאת, אוסף כי גם ל גופו של עניין לא מצאתי מקום להטערב בעונש שנקבע על ידי בית משפט השלום ואושר על ידי בית המשפט המחויז. כל השיקולים ל Kohla, אשר מונה המבוקש בבקשתו, הובאו בחשבון בעת גזירת עונשו. סבורני, כי אף אם עונש זה מבטא החמרה מסוימת ברף העונשה, הרי שאין מדובר בסטייה ניכרת מרמת העונשה המקובלת והראיה בעבירות כגון דא, עבירות אשר טומנות בחובן סכנה ממשית לשלום הציבור ובצחונו.

8. אשר על כן, דין הבקשה להידוחות. לפיך, מתייתר הצורך לדון בבקשתה לעיכוב ביצוע העונש. המבוקש יתיצב לרצוי עונש המאסר בכלל "הדרים", ביום 3.8.2016, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בת ה סוגר, כשברשותו תעודה זהות או דרכון העותק מהחלטה זו. על המבוקש לאמת את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למון מוקדם, עם ענף אבחון ומון של שירות בת הסוגר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ו (26.7.2016).

שפט
